

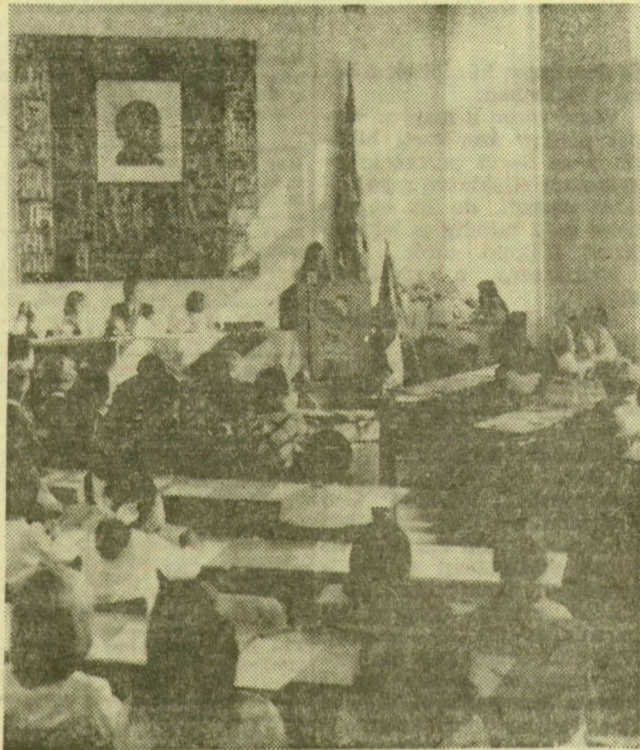
Eredményes úttörőmunka

Tanácskozott a járási úttörőparlament

A szegedi járás 35 úttörőcsapata 8 ezer 500 kisdobosának és úttörőjének képviselőjében 80 küldött tanácskozott a szegedi Ifjúsági Házban tegnap, szerdán megrendezett úttörőparlamenten. A nyitótulésen Lovász József járási úttörőelnök köszöntötte a megjelenteket, köztük Szőgi Bélát, az MSZMP járási bizottságának titkárát, Pádár Lászlóét, a megyei úttörőelnökség elnökét, Kulcsár Pétert, a KISZ járási bizottságának titkárát és Ács Zoltánt, a járási hivatal művelődésügyi osztályának vezetőjét.

Az úttörőparlament beszámolóját Balogh Zsuzsa, a járási úttörőtanács titkára mondta el. A beszámoló a járás úttörőmozgalmának elmúlt két éves eredményeit sorakoztatta fel, beszámolván a legutóbbi országos úttörőparlament „útjeleinek” megvalósításáról. A beszámoló megállapította, hogy minden úttörőcsapatnál rendezettek a pajtasok jogai és köteleiségei. Mindenütt megtartották az örsvezetőképző-tanfolyamokat, és sokan tanulták meg a vezetés alapjait a járási vezetőképző-táborokban. Az úttörő-foglalkozásokat gyakran tartják a községek művelődési otthonaiban, könyvtáraiban. A KISZ-alapszervezetekkel kialakított erősödő kapcsolat eredménye, hogy az előző évekhez képest emelkedett az ifjvezetők száma, gyarapodtak az úttörő-KISZ-es közös rendezvények. Több községi tanács támogatja jelentős anyagiakkal a járás úttörőcsapatait.

Az úttörők munkájának fényes bizonyítéka az elmúlt két évben szerzett sok kitüntetés. Ezek közül is kiemelkedik a KISZ KB vörös sejjemzászlajával kitüntetett kisteleki Móra Ferenc úttörőcsapat és a sándorfalvi Petőfi Sándor úttörőcsapat, mely már második ízben nyerte

Somogyi Károlyné felvétele

Tanácskoznak a járás úttörő-küldöttei

el ezt a legmagasabb kitüntetését. A kulturális munkában kiemelkedően szerepeltek a mórhalmi, deszki, kisteleki, sándorfalvi, domaszéki, ruzsai, üllési és rözsekei pajtasok, a sportversenyekben a zsombóiak vitték el a pálmát, tollaslabdacapatuk országos bajnokságot nyert. Jól sikerült és emlékezetes akció volt a *Nem térkép e táj... és az Őrizzük a lángot* mozgalom. A beszámoló kiegészítve *Vitára bocsátjuk* címmel hangzott el a csapatparlamentek legjobb határozatainak összefoglalása.

A beszámolót követően a parlament résztvevői öt munkacsoportban vitatták meg az úttörőélet legkülönbözőbb területein előttük álló feladatokat. Sok ötlet,

játékosság és felelősségteljes javaslat jellemezte a felszólalásokat. Hasznos javaslatokért, jó felvetéseikért több pajtasok, „ötletlabdát”. A munkacsoportok javaslatainak kidolgozásában sok segítséget nyújtottak a megjelent párt-, állami vezetők, a szocialista brigádok küldöttei, úttörővezetők, KISZ-aktivisták. A parlament vitájában többek között szót kapott *Krasznai Mihály*, a járási pártbizottság osztályvezetője, *Kulcsár Péter* és *Ács Zoltán* is.

A határozatok elfogadása után a járási úttörőparlament megválasztotta az úttörőtanácsot, melynek titkára *Ocskó Katalin* kisteleki pajtas lett, valamint a megyei parlamenten a járás úttörőit képviselői 36 küldöttet.

Kölcsönös haszon

Nem mai keletű az elhatározás, hogy a szegedi városi pártbizottság tisztségviselői gyárakba, intézményekbe és termelőszövetkezetekbe látogatnak el, hogy időről időre találkozzanak és beszélgessenek az ott dolgozó emberekkel, egy-egy munkáskollektívával szót váltsanak a közös érdeklődésre számot tartó kérdésekről. A szűkebb kollektíva, a nagyobb közösség képviselői, megbízottai alaposan ismerve a munkahely, s a lakókörnyezet gondjait, eredményeit, kitűnő vitapartnernek bizonyultak ezeken a beszélgetéseken, eszmecsereken. Az első fázisa véget ért ennek a találkozássorozatnak — melyen a munkásművelődés és a munkástovábbképzés volt a fő téma.

Az már eleve nyilvánvaló, hogy az ilyen találkozások kétoldalú előnnyel bírnak: a párt tisztségviselői közvetlenül véleményt cserélhetnek a fizikai munkásokkal, így a legilletékesebbektől hallhatják a véleményt gondjaikról és örömeikről. A dolgozók is „első kézből” tájékozódhatnak mindannyiunkat érdeklő és érintő közügyekről. Erdemes szó szerint is idézni dr. Szánier Imrénének, a gabonakísérleti kutatóintézet igazgatójának, a szegedi városi párt-vegrehajtóbizottság tagjának megjegyzését, melyet egy ilyen beszélgetés után tett: „A beszélgetést — de nyugodtan mondhatom, hogy vitát — igen nagy aktivitás jellemezte. Hasznosnak ítélem meg mind a munkáskollektíva, mind a magam számára. Kölcsönösen sokat tanultunk.” A kölcsönös előnyökön van a hangsúly, s ami ebből következik, a párt demokratikus munkastílusán, amely gyakorlat. A mi pártunk programját csak akkor tudjuk maradéktalanul teljesíteni, ha nem csupán a párttagok dolgozik érte, hanem egyetértően azzal egész dolgozó népünk, hazánk minden polgára.

A szegedi pártbizottság tisztségviselői jó és természetes szolgálatot tettek e cél érdekében, bár meglehet, hogy sok gondról, olykor talán magánügyekről számító kérdésekről is beszélgettek. Azt mindenképpen tapasztalhatták, hogy a beszélgetéseken részt vevő fizikai dolgozók jól tájékozott emberek, ismerik pártunk határozatait, különösen a rájuk vonatkozó részeket, azok várható hatásait, van véleményük a közös ügyekről, s bíráló szavaik ösztönzik, féltőek és segítőkészek. Ismerik szép eredményeinket, örülnek azoknak, de látják gondjainkat és fogatékosságainkat is. Ami pedig nagyon lényeges: hasznosnak tartják, hogy a párt vezetői velük ezekről a kérdésekről tanácskozzanak, szót értsenek.

Miket mondtak el a dolgozók, a fentebb említett két kérdésről? Általában az volt a véleményük, hogy a tanácsoknak határozottabban kell fellépni — a törvények adta keretek között — az általános iskolai oktatás érdekében. Ne forduljon elő anynyi mulasztás, ne küszködjen még ma is azzal, hogy sok fiatal nem fejezi be a kötelező nyolc általánost. Kár lenne most számokkal példálózni, de sajnos, még a szegedi tényadatok is elsomorítóak. Sok a tanulmányait félbehagyó gyermek, s ezek a gondok később, a felnőttkorban jelentkeznek, a vállalatok és a gyárak életében. Érthető, hogy a gyári beszélgetések során inkább a szakmunkásképzés, a munkásművelődés és továbbképzés került előtérbe.

A szakmunkásképzés és továbbképzés kérdéseiről kivétel nélkül minden munkahelyen sokat beszéltek. Az élet követelte ki ezeket a megjegyzéseket is: gyorsan változik a műszaki-technika színvonal, de lassan követi azt a munkahelyi lépés. Különösen azt kifogásolták a dolgozók, hogy késve jut el hozzájuk a továbbképzés ténye, és ami ugyancsak segítséget adhatna,

a legújabb szakirodalom. A mindennapi gyakorlat bizonyítja, hogy egy-egy új gépnél vagy technológiánál, új terméknel mily sok mindent elrontanak a szakemberek el, mire rájönnek, kitapasztalják a lényegét, megtalálják a helyes megoldást. Esszerű javaslatok is elhangzottak ezzel kapcsolatban: többet kellene a kezdő szakmunkásoknak — elsősorban a tanulóknak — a leendő munkahelyükön ügyködni, hogy alaposabban megismerjék a rájuk váró műszaki tennivalókat. Korszerűbb és jobban érthető szakirodalom szükséges a tanulóknak és a kezdők számára. Hasznosnak tartanák, ha Szegeden olyan továbbképző-tanfolyamokat rendeznének, amelyek egy-egy szakmai ágat fognának össze. De szükségesnek tartanák azt is, hogy a műszaki egyetem, s több műszaki főiskola kihelyezett tagozatokat vagy osztályokat indítana a szegedi munkástársadalom számára.

Több munkahelyen elmondták a szakmunkások, hogy a továbbképzés formája, de inkább a tartalma, nem minden esetben felel meg számukra. Érdekesnek és talán hasznosabbnak tartanák, ha folyamatosan rendeznének szórakoztató nevelő továbbképzéseket: filmekkel, szemléltető eszközökkel és megtörtént példákkal illusztrálnák a szakmai továbbképzést, hogy ne legyen száraz, álmosító időtöltés az a néhány óra, s valóban okuljanak, tanuljanak is. Elgondolkodtató megjegyzés volt, hogy a szakmunkások továbbképzését ne aprózzák el, hanem esetleg évenként — ahol persze erre a termelés menete is módot ad — összevontan rendezzék meg. Jogos az az igény is a dolgozók részéről, hogy a munkahelyükön több információt szeretnének kapni szakmai vezetőiktől, érte ez alatt az új műszaki eljárásokat, technikai és technológiai változásokat.

S az üzemi munkások érdeklődése, közéletisége nem reked meg a gyárkapukon belül — bizonyították a beszélgetések is. Nagyon figyelik a várospolitikai kérdéseket, a közművelődésnek azokat a lehetőségeit, melyekkel üzemen kívül találkozhatnak. Persze, az első szó a belső lehetőségekről hangzott el, majd kitértek munkahelyükről és a városi közművelődés kérdéseivel foglalkoztak. Elmondták sokan, hogy a vállalatoknál általában „nem taposnak” azoknak, akik középvagy felsőfokú tanintézetben szeretnének továbbtanulni, és a választott tagozat nem illik bele az üzemi elképzelésekbe. A kereskedelem szakmunkásai vagy szakmát tanulni szándékozónak nehézséget okoz, hogy Szegeden megszüntették a képzést, s Hódmezővásárhelyre kell átjárniuk. Több elmarasztalást kapott a szegedi kulturális élet tartalmi és tárgyi helyzetéről. A színházal kapcsolatban megjegyezték, hogy állapota, elsősorban belseje — enyhén szólva — kopott, hiányos, élményt rontó hatással van a látogatókra. A könyvtárak hálózatát is szükséges lenne javítani, többen kérték, hogy az újszegedi városrésben is legyen olyan könyvtár, ahol olvasgatni és kölcsönözni is lehetne.

Mindent egybevetve — ha sok is volt ezeknél az eszmecsereknél a gond és a kíváncsi — gyümölcsözőnek és hasznosnak értékelhetők a munkások és a párt tisztségviselőinek találkozói, hiszen mind a két félnek kölcsönös előnyököt adott a mindennapi munkához. A megértésben is nagy haszonnal járnak az ilyen találkozások, hiszen sok dologban ilyenkor tisztázódnak a vélemények, világosabbá válnak a lehetőségek is. Az összegezésnél is maradhatunk abban, mint a legutóbbi beszélgetések után a partnerek, hogy a folytatás nem marad el.

Gazdag István

Kétszáz éves Kistelek

Emlékkülés, kiállítások, rendezvények

A község újratelepítésének 200. félévfordulójának 32. évfordulójához kötődik idén a Kisteleki Napok rendezvényprogramja. A kerek szám, a 200 év azt jelzi, hogy a vad homokon viszonylag rövid idő alatt jelentős település szerveződött, a felszabadulási évforduló pedig beszédesen hirdeti, hogy az utóbbi 32 év, új társadalmi viszonyok között, teljesen átforgatta a falu képét, a benne lakók életkörülményeit és további erőteljes fejlődés lehetőségeit adja. A kettős évfordulóra igazodva tegnap délelőtt a művelődési házban együttes ünnepi ülést tartott a nagyközség pártbizottsága, tanácsa és a Hazafias Népfront községi bizottsága. Részt vett az ünnepségen dr. Németh Lajos, a megyei pártbizottság titkára, dr. Paczuk István, a megyei tanács elnökhelyettese, Jáhni László, a járási pártbizottság első titkára, dr. Kiss Imre, a járási tanács elnöke, ott voltak a községbe települt üzemek vezetői és a Kistelek vonzaskörzetében levő falvak politikai és tanácsai vezetői is.

Révész Pál községi népfőnökök köszöntője után ünnepi beszédet *Ott József* tanácselnök mondott; a Kisteleki Napok rendezvényprogramját *Hantos Mihály* megyei tanács tag nyitotta meg és oklevelet adott át a kiállításokon részt vevő üzemek, szövetkezetek vezetőinek, *Barna László*, a megyei

tanács osztályvezető-helyettese a Kulturális Minisztérium megbízásából Szocialista Kultúráért kitüntetést adott át *Révész Pálnak*, az Oktatási Minisztérium megbízásából pedig az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója kitüntetést nyújtotta át *Pethes András* nének. *Nagy István*, a Hazafias Népfront megyei bizottságának elnöke a tanács háza falán elhelyezett emléktáblát avatta föl, a község történetét átfogó, a kitarító és szorgalmas munkát méltató beszéd keretében. Ezt követően a vendégek megtekintették a városiasodás útját járó nagyközség jelenét és fejlődését bemutató kiállításokat.

A helybeli két termelőszövetkezet és a meghívottként szereplő öpusztaszeri Árpád vezér Tsz eredményeit hirdető kiállítás a párt-házban, az egyre inkább meggyökeresedő ipar termékeit bemutató kiállítás a Petőfi utcai iskolában látható. A kisiparosok a KIOSZ székházában mutatkoznak be termékeikkel, a baráti országok árucikkait az ÁFESZ áruházai tárják vásárlóik és az érdeklődők elé. A művelődési házban kiállítás nyílt a megyénkben működő képzőművészeti szakörök munkáiból,

Ma délután az iskolákban vetélkedőt rendeznek a község történetét jól ismerő diákok részvételével, fél 5-kor a könyvtárban Mocsár Gábor író és Baka István költő találkozik olvasóival, este 6 órakor pedig a művelődési házban tartandó műsoros dívatbemutatóra várja az érdeklődőket a Fővárosi Kézműipari Vállalat. Néhány esemény még az ünnepségsorozat gazdag programjából: pénteken a Szegedi Nemzeti Színház társulata *A kertész kutyája* című vígjátékot mutatja be a művelődési házban, szombaton délelőtt 11 órakor a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola ünnepi főnállásának 50. évfordulóját, este 6 órakor népzenei találkozót rendeznek a Karikás Frigyes kollégiumban, vasárnap délelőtt pedig a KISZ-fiatalok tartanak ifjúsági szolidaritási nagygyűlést a művelődési házban.

Bővítik a Sió-zsilipet

Bővítik a Sió-zsilipet és rendezik a Balatont a Dunával összekötő csatorna medrét. A másodpercenként 50 köbméter vizet átértesztő siófoki zsilip eddig nem tel-

Napirenden

A társadalomtudományi ismeretterjesztés

TIT-előadók konferenciája Szegeden

Ebben a hónapban a Tudomány Ismeretterjesztő Társulat szervezeteinek valamennyi társadalomtudományi előadója tájegységenként szervezett konferenciákon vesz részt. Az országos akció célja: az előadók továbbképzése. Csongrád, Bács-Kiskun, és Békés megye társadalomtudományi ismeretterjesztés-

társadalom viszonyáról való gondolkodás nem változott megfelelő mértékben, de a közvetítőrendszer is felelős. Felhívta a TIT előadójának figyelmét azokra a hibákra, amelyek gátolják, hogy az ismeretterjesztés betöltse hármass hivatását: az információadást, a nevelést, az értékrendszer-teremtést. Az előadást vita, konzultáció követte.

A tájkonferencia délutáni előadását V. Sz. Szemjonov, a Szovjet Tudományos Akadémia filozófiai intézetének osztályvezetője tartotta a szovjet szocialista életmód Kiemelte, hogy az ember és különböző kérdéseiről.

te lehetővé a tóban nagyobb vízkészlet tározását. A zsilipet ez év végéig másodpercenként 80 köbméter vizet leeresztésére teszik alkal-